

at optage et nyt Statteobjekt i den Retning, faa er jeg temmelig overbevist om, at det ærede Medlem tager fejl.

J. Pedersen: Jeg har ligesom de to ærede Medlemmer, der nu have talt, gentagne Gange haft Lejlighed til at bestæftige mig med denne Sag, og det vil derfor ligge nær, at jeg ogsaa ved denne første Behandling ønsker at fige et Par Ord, endskønt Fristelsen til at tale ved denne Lejlighed er meget ringe. Det forekommer mig nemlig, at jo længere vi arbejder i denne Sag, og jo mere vi tilhneladende nærme os et Resultat, desto stærkere faar man Indtrykket af, at de Medlemmer, som mest have bestæftiget sig med Sagen, anse Spørgsmaalet for at være haabløst, i det mindste indtil videre, og jeg fik i Grunden samme Indtryk af den ærede Minister, da han forelagde Forslaget. Den ærede Minister har jo forelagt Forslaget i samme Stikkelse, i hvilken det blev forelagt i Fjor og er altsaa gaaet bort fra de Resultater, som være en Frugt af Udvalgsarbejdet. Den ærede Minister htrede, at han har gjort det, fordi han selv ikke var meget tilfreds med Forslaget i den Stikkelse, det havde faaet under Behandlingen, og han mente, der var andre, der heller ikke vare tilfredse, en Opsættelse, vi nu have faaet bekræftet i Dag af det ærede Medlem, som først havde Ordet. Jeg fik imidlertid det Indtryk, at den højtærede Minister og det ærede Medlem, der først talte, vel begge vare utilfredse med det Resultat, som naaedes i Fjor, men at denne Utilfredshed gif i fortællig Retning. Den ærede Minister ønskede Forslaget bragt mere tilbage til det oprindelige, medens det ærede Medlem for Kjøbenhavn (P. G. C. Jensen) vilde videre i Retning af, hvad der blev gjort i Fjor, og jeg tror derfor, der er en betydelig Afstand mellem de Maal, som den meget ærede Minister og det ærede Medlem have sat sig for den videre Behandling. Den ærede Minister søjede til, at der var gjort et betydeligt Arbejde i tidligere Aar, og at man maatte haabe, at man i Aar maatte naa et væsentligt Skridt frem. Den ærede Minister har altsaa heller ikke ventet, at man i Aar skulde komme til noget Resultat. Om vi senere under Behandlingen kunne naa et væsentligt Skridt frem og kunne komme til en virkelig Løsning, vil jo Tiden vise.

Det ærede Medlem fra Kjøbenhavn, som i Fjor var Ordfører, antydede nu, at, skulde vi frem, faa vil det rimeligvis være klogeft helt at gaa bort fra Spørgsmaalet om den mellemkommunale Bæftatning og indskrænke sig til i Forslaget at optage ny Statteob-

jekter for Kommunerne. Den ærede sidste Taler antog, at det, som det ærede Medlem fra Kjøbenhavn sigtede til, var Bygningsstyld. Ja, det var rimeligvis et af de ny Statteobjekter, som det ærede Medlem havde for Øje, men der er jo for Resten flere, som vi have forhandlet om tidligere, flere, hvis Historie er meget ældre end Bygningsstylden, først og fremmest Spørgsmaalet om Aktieselskabers Bæftatning, og det har det ærede Medlem vel ogsaa sigtet til og villet drage frem. Dette er maaste noget, som der lettere vil kunne opnaas Enighed om, end der vil kunne opnaas Enighed om Bygningsstylden, som jeg rigtignok tror, det vil være meget vanskeligt at komme til en Løsning af. Jeg hørte meget vel i Fjor gentagne Gange og fra fortællige Sider den Lante fremsat, om man ikke kunde lade hele dette vidtløftige Spørgsmaal om det mellemkommunale Væsen ligge — som man jo altid hører sagt i, saaledes at jo længere man arbejder derpaa, des mindre Nytte synes der at komme ud deraf — og i Stedet for indskrænke sig til at raade Bod paa de aller værste Ulemper, og det er jo muligt, at man kan komme frem ad den Vej. De Antydninger, jeg i Fjor saa i den Retning — jeg saa dem endog formulerede som Lovforslag — tilfredsstillede mig ikke, men det kan jo være, man kan finde paa noget andet. Iøvrigt er jeg ikke utilbøjelig til at dele den Opsættelse, som kom frem fra den ærede sidste Taler, at vi komme til at vente paa den endelige Løsning af dette Spørgsmaal, indtil vi komme til en almindelig Overvejelse af Statterereformen, og jeg haaber, det ikke ligger meget langt ud i Tiden, for et saadant mere omfattende Arbejde for Statterereformen kommer til at ligge for, og det kan jo være, at man saa i dette større Foretagende kunde finde en passende Plads ogsaa for denne Sag. Alt i alt kan jeg ikke fige, at man gaar til dette Spørgsmaal med stor Udsigt til at faa noget ud af det i Aar, men naturligvis vil jeg som andre ærede Medlemmer være villig til at bidrage mit til at arbejde for Sagen; saa faar man se af den følgende Behandling, i hvilken Retning og ad hvilke Veje man kan komme frem.

Noch: Det ærede Medlem, som nu satte sig, stillede jo det foreliggende Forslag et meget daarligt Horostop, thi det anser jeg rigtignok for at være en traurig Udsigt, hvis man nu skulde styde en Reform eller en Forandring paa dette Omraade ud til en mere almindelig Overvejelse af Statterforholdene. Naar denne særlige Overvejelse eller Overvejjelsen angaaende den kommunale